

**ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ Π.Ε.
ΒΥΡΩΝΑ - ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ – ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΥ
«ΡΟΖΑ ΙΜΒΡΙΩΤΗ»**

Κωνσταντιλιέρη και Ερυθραίας - Βύρωνας

Web: sylimvrioti.gr e-mail: sylbox@sylimvrioti.gr

ΠΛΗΡ.: Δριμάλα Θεοδώρα – Καραπάνου Ειρήνη

ΤΗΛ.: 6983117770 σχ. 7662883 – 6976507568 σχ. 7658752

Βύρωνας 30/4/2022

Αριθ. Πρωτ.: 91

ΠΡΟΣ: Μέλη μας

ΚΟΙΝ.: Ενώσεις Συλλόγους

Γονέων, ΔΟΕ, ...ΜΜΕ

69° Ενημερωτικό

Για τις εξετάσεις της λεγόμενης «ελληνικής PISA» που οργανώνει το ΥΠΑΙΘ

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι, γονείς

Το ΥΠΑΙΘ ανακοίνωσε ότι την Τετάρτη 18/5/2022 θα διεξαχθούν σε εθνικό επίπεδο οι εξετάσεις διαγνωστικού χαρακτήρα για μαθητές της Στ' Δημοτικού και Γ' Γυμνασίου, η επονομαζόμενη και ελληνική PISA. Οι εξετάσεις θα αφορούν στα γνωστικά αντικείμενα της Νεοελληνικής Γλώσσας και των Μαθηματικών και έχουν επιλεγεί 6.000 μαθητές σε όλη τη χώρα από 300 Δημοτικά και 300 Γυμνάσια. Οι προθέσεις του ΥΠΑΙΘ για μια ακόμα φορά παρουσιάζονται «αγνές» και «άδολες». Και το ερώτημα εύλογο: καλά, γιατί αντιδρούν οι εκπαιδευτικοί, οι μαθητές και οι γονείς σε αυτές τις εξετάσεις; Δε θέλουμε μέσα από τέτοιου τύπου «μετρήσιμα» και «αξιόπιστα» δεδομένα να βελτιώσουμε το περιεχόμενο της εκπαίδευσης, τα προγράμματα σπουδών, τη διδακτική μεθοδολογία, το εκπαιδευτικό υλικό; Αλλά και με βάση αυτά να επιμορφώσουμε τους εκπαιδευτικούς;

Το έργο όμως είναι χιλιοπαιγμένο και πλέον έχουμε αρκετή πείρα τόσο από τις «εκπαιδευτικές μεταρρυθμίσεις» της χώρας μας αλλά και της ΕΕ και το πού οδηγούν τέτοιου είδους εξετάσεις.

Η απάντηση βρίσκεται στο Δελτίο Τύπου του ίδιου του ΥΠΑΙΘ: «*Η ελληνική PISA συμπληρώνει τη δέση των μεταρρυθμίσεων του ΥΠΑΙΘ των τελευταίων τριών ετών*». Είναι δηλαδή ένα εργαλείο που θα χρησιμοποιήσει το ΥΠΑΙΘ, προκειμένου να προωθήσει τον αντικατασκευαστικό-αντιλαϊκό σχεδιασμό του. Αλλά και η τακτική του ΥΠΑΙΘ να χρησιμοποιεί εύχρηστες λέξεις θετικά φορτισμένες, προκειμένου να εφαρμόσει τα πιο αντιδραστικά μέτρα είναι γνωστή.

Ο προπαγανδιστικός μηχανισμός της κυβέρνησης βάρφισε την ταξική κατηγοριοποίηση των σχολείων μέσω της λεγόμενης αξιολόγησης σε «**Αναβάθμιση του σχολείου, ενδυνάμωση των εκπαιδευτικών**», την απομάκρυνση των μαθητών στα 15 τους χρόνια από το σχολείο και την ανήλικη εργασία τους «ενίσχυση» της Επαγγελματικής Εκπαίδευσης, τον «απεγκλωβισμό» 40.000 μαθητών από τα Πανεπιστήμια μέσω της Ελάχιστης Βάσης Εισαγωγής, αλλά και το επικείμενο πετσόκομμα χιλιάδων μαθητών μέσω της Τράπεζας Θεμάτων, «**αναβάθμιση του Εθνικού Απολυτηρίου**». **Τα «επιχειρήματα» που χρησιμοποιεί το Υπουργείο είναι κάλπικα.**

1. Πώς μπορεί να μας πείσει το ΥΠΑΙΘ ότι θα χρησιμοποιήσει αυτές τις εξετάσεις ως μέσο για την αναβάθμιση των Αναλυτικών Προγραμμάτων Σπουδών, όταν έχει προχωρήσει τη φετινή χρονιά σε νέα αναλυτικά Προγράμματα Σπουδών, τα οποία έχουν ξεσηκώσει θύελλα αντιδράσεων από όλες τις επιστημονικές ενώσεις, τις συνδικαλιστικές οργανώσεις των εκπαιδευτικών, τους μαθητές και τους γονείς; Αλήθεια, πώς μπορεί να μας πείσει για το ενδιαφέρον του, όταν αυτά τα προγράμματα δεν τα συζήτησε με κανένα εκπαιδευτικό; Τα έβγαλε υποκριτικά στη διαβούλευση, αφού είχαν παρουσιαστεί στην τελική τους μορφή και βέβαια οι υπέρμαχοι της αξιολόγησης δεν μπόρεσαν να αξιολογήσουν τα προηγούμενα Αναλυτικά Προγράμματα Σπουδών και να παρουσιάσουν μια πειστική Έκθεση Αξιολόγησης στον κλάδο.
2. Πώς μπορούν να ισχυρίζονται ότι ενδιαφέρονται για αναβάθμιση του σχολείου, όταν και τη φετινή χρονιά δουλεύουν πάνω από 50.000 συμβασιούχοι εκπαιδευτικοί, χιλιάδες ώρες χάνονται, οι μαθητές

στοιβάζονται σε 27-30αρια τμήματα, σε σχολικά κτήρια που κάθε χρόνο γίνονται και πιο ακατάλληλα έως επικίνδυνα, λόγω παλαιότητας και έλλειψης συντήρησης. Αυτοί που δεν πήραν κανένα μέτρο, ώστε να στηρίξουν τους εκπαιδευτικούς αλλά και τους μαθητές, προκειμένου να καλυφθούν τα τεράστια γνωστικά κενά που άφησε στους μαθητές η εγκληματική διαχείριση της πανδημίας και τα κλειστά σχολεία αλλά και την ψυχολογική και κοινωνική στήριξή τους; Μόνο οργή μπορεί να προκαλέσει η παντελής αδιαφορία κατά πόσο είναι σε θέση οι μαθητές να παρακολουθήσουν αυτό το «ράλι» κάλυψης της ύλης υπό την ασφυκτική πίεση του ΥΠΑΙΘ, προκειμένου να εφαρμοστεί με το ζόρι η Τράπεζα Θεμάτων. Αλήθεια, αυτό που έλειπε από αυτά τα παιδιά σε αυτές τις συνθήκες είναι οι επιπλέον εξετάσεις στην Στ' Δημοτικού και τη Γ' Γυμνασίου;

Ακόμα και το όνομα που δόθηκε (ελληνική PISA), όσο οξύμωρο και αν είναι να βαφτίζεται ελληνικό το Πρόγραμμα Διεθνούς Αξιολόγησης Μαθητών (Programme for International Student Assessment), δεν είναι καθόλου αθώο. Οι εξετάσεις της PISA διεξάγονται κάθε τρία χρόνια στη Γλώσσα (κατανόηση κειμένου), Μαθηματικά και Φυσικές Επιστήμες, ανάμεσα στις χώρες του ΟΟΣΑ και όπως μας πληροφορεί σε σχετικό βίντεο η ιστοσελίδα του *ΙΕΠ «Η PISA είναι πνευματικό παιδί του ΟΟΣΑ και είναι ένα εργαλείο, προκειμένου οι βέλτιστες πρακτικές που υπάρχουν στις χώρες-μέλη του ΟΟΣΑ να γενικευτούν και να υιοθετηθούν στα υπόλοιπα εκπαιδευτικά προγράμματα»*. Άρα λοιπόν, το ερώτημα **Γιατί αντιδράτε τόσο στην «ελληνική» όσο και στη διεθνή PISA πρέπει να μπει στη σωστή του βάση: Γιατί αντιδράτε στην πολιτική της κυβέρνησης για την παιδεία και στις πρακτικές του ΟΟΣΑ;**

Στο ίδιο βίντεο αναφέρεται απροκάλυπτα και μία από τις προθέσεις του ΟΟΣΑ για το πώς μπορούν να αξιοποιηθούν αυτά τα εργαλεία, αφού σαν συμπέρασμα εξάγεται, από την αποτίμηση των αποτελεσμάτων, *«η έλλειψη ίσων ευκαιριών ειδικά για τα κατώτερα κοινωνικά στρώματα δεν οφείλεται στις κοινωνικές ανισότητες αλλά στο ότι οι χαμηλού επιπέδου μαθητές δεν έχουν πρόσβαση σε σχολεία με εκπαιδευτικούς υψηλών προσόντων»*. Για αυτό βάζει στόχο για τα εκπαιδευτικά συστήματα *«την προσέλκυση εκπαιδευτικών με αυξημένα προσόντα οι οποίοι διαρκώς θα εκπαιδεύονται με αξιολογήσεις και επιμορφώσεις και θα κρατούν τους καλύτερους»*.

Άρα τέτοιου τύπου εξετάσεις, ειδικά στην κρίσιμη ηλικία της αποφοίτησης από το Δημοτικό, δεν είναι ελληνική πατέντα, αλλά εφαρμόζονται διεθνώς και σαν στόχο έχουν την κατηγοριοποίηση σχολείων και μαθητών σε αυτή την πολύ κρίσιμη ηλικία. Στην Αγγλία στο τέλος του Primary School, ο μαθητής δίνει εξετάσεις στα Μαθηματικά και τη Γλώσσα (SAT 's) και με βάση τα αποτελέσματα προκύπτει το λεγόμενο flight path (προσδοκία μάθησης) η οποία τον ακολουθεί τα επόμενα μαθητικά του χρόνια και τον προσανατολίζει σε τι επίπεδο σχολείου δευτεροβάθμιας θα φοιτήσει, με βάση την έντονη ταξική διαφοροποίηση που υπάρχει στα σχολεία της Αγγλίας. Στη Γερμανία, στην ηλικία των 11 ετών, το συμβούλιο του σχολείου αποφασίζει με βάση την επίδοση του μαθητή σε ποιον από τους τρεις τύπους σχολείου δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης θα οδηγηθεί: Hauptschule (τετραετές τεχνικό σχολείο) Realschule (πενταετές γενικού χαρακτήρα σχολείο) και Gymnasium (επταετές ή οκταετές που οδηγεί στο Πανεπιστήμιο).

Η απάντηση του ΟΟΣΑ, της ΕΕ αλλά και της ελληνικής κυβέρνησης απέναντι στις ανισότητες και στην αποτύπωσή τους στα αποτελέσματα των διαγνωστικών εξετάσεων, είναι ο διαχωρισμός των μαθητών και η διοχέτευση αυτών που προέρχονται από τα πιο χαμηλά κοινωνικά στρώματα σε σχολεία υποβαθμισμένα, με περιεχόμενο πιο προσιτό στο επίπεδό τους, στο όνομα της «θετικής διάκρισης». Έχει αποδειχθεί σε όλες τις χώρες που εφαρμόστηκε, ότι αυτή η τακτική λειτουργεί ως αυτοεκπληρούμενη προφητεία για αυτούς τους μαθητές: όχι μόνο δε βοηθά στη γνωστική ανάπτυξη αυτών των μαθητών, πολλώ δε μάλλον δε λειαιώνει τις ταξικές ανισότητες, όπως οι ίδιοι ευαγγελίζονται, αλλά τις αποτυπώνει, παγιώνοντάς τες. Πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα, σε πολλές Πολιτείες των ΗΠΑ, ο μαθητής τοποθετούνται σε τμήματα στο Δημοτικό Σχολείο με βάση την επίδοσή τους στη γραφή και την ανάγνωση. Εννιά στους δέκα μαθητές που τοποθετούνται στο χαμηλό επίπεδο, παραμένουν και αποφοιτούν από αυτό. Γι' αυτή την προοπτική ανοίγουν δρόμο!

Απέναντι λοιπόν στη μομφή ότι δε θέλετε εξετάσεις, δε θέλετε να αξιολογηθεί η δουλειά σας, απαντάμε: πώς μπορεί και γιατί να είναι μετρήσιμο με τέτοιου τύπου ποσοτικούς δείκτες το αποτέλεσμα της διδασκαλίας; Με τέτοιου είδους κλίμακες και «διαγωνισμούς» ανοίγουν σήμερα το, δρόμο, ώστε, σε συνδυασμό με την εφαρμογή της λεγόμενης «αξιολόγησης», να βαθμολογήσουν και να κατηγοριοποιήσουν τα σχολεία, να δημιουργήσουν σχολεία, μαθητές και εκπαιδευτικούς πολλών ταχυτήτων. Ξέρουμε πολύ καλά εμείς οι εκπαιδευτικοί της τάξης ότι δεν μπορούμε να αξιολογήσουμε τη δουλειά μας με τέτοιους όρους, η διδασκαλία δεν είναι ένα μονόπρακτο έργο που κρίνεται μέσα σε ένα δίωρο εξετάσεων, με ενιαίους ισοπεδωτικούς όρους, ανεξάρτητα από την κοινωνική προέλευση, τις συνθήκες διαβίωσης, την οικογενειακή κατάσταση των μαθητών που συμμετέχουν σε αυτές. Ακόμα και το γνωστό μύθο της αστικής παιδαγωγικής ότι «αξιολογούμε με βάση την προηγούμενη επίδοση του μαθητή», για όποιον έχει την ελάχιστη σχέση με την εκπαιδευτική διαδικασία, καταλαβαίνει ότι είναι αντιεπιστημονικό. Αλήθεια, από την προηγούμενη επίδοση, μέχρι τη στιγμή της «κρίσης» (εξετάσεις), το μόνο που μεσολαβεί στην επίδοση του μαθητή είναι η εκπαιδευτική διαδικασία; Αυτός ο μαθητής μπορεί να έχει χάσει συγγενικό του πρόσωπο, να απολύθηκε ο πατέρας του, να μην έχει η οικογένειά του να πληρώσει το ρεύμα. Πώς μπορεί λοιπόν να κριθεί η συμβολή του εκπαιδευτικού μέσα σε ένα δίωρο διαγώνισμα; Εμείς λοιπόν, οι εκπαιδευτικοί της τάξης αξιολογούμε τους μαθητές μας και τη δουλειά μας όχι ισοπεδωτικά, αλλά τον καθένα ξεχωριστά, με κάθε τρόπο: με τη συζήτηση, με δραστηριότητες ομαδικές ή ατομικές, ακόμα και με ένα γραπτό διαγώνισμα. **Αν το ΥΠΑΙΘ ήθελε πράγματι να εξάγει αντικειμενικά αποτελέσματα για την εκπαιδευτική πραγματικότητα θα αξιοποιούσε αυτά τα δεδομένα. Όμως οι στόχοι του είναι άλλοι.** Οι εκπαιδευτικοί αποτιμούμε τα αποτελέσματα, βασανίζουμε τον εαυτό μας, συζητάμε με τους συναδέλφους μας για το πώς θα γίνουμε καλύτεροι στη δουλειά μας, αλλά και το πώς θα βοηθήσουμε κάθε μαθητή χωριστά με βάση και την κοινωνική του ένταξη.

Εμείς, οι εκπαιδευτικοί δε θέλουμε οι εξετάσεις να χρησιμοποιούνται για να διαχωρίζονται οι μαθητές σε παιδιά και αποπαίδια, δε θέλουμε ένα σχολείο υποβαθμισμένο για τα παιδιά των λαϊκών οικογενειών, ένα σχολείο που θα σηκώνει τεράστια εμπόδια απέναντι σε αυτά τα παιδιά που θέλουν να σπουδάσουν. Θέλουμε ένα σχολείο που να μορφώνει ολόπλευρα όλους τους μαθητές, θα τους βοηθά να συγκροτήσουν την προσωπικότητά τους, θα τους δίνει τη δυνατότητα να αναπτύξουν τα ταλέντα τους και να σπουδάσουν, όσοι το επιθυμούν, ανεξάρτητα από την οικονομική κατάσταση της οικογένειάς τους. Αυτό το σχολείο είναι εκ διαμέτρου αντίθετο με την πολιτική της κυβέρνησης τους σχεδιασμούς της ΕΕ, που υπηρέτησαν αδιαλείπτως όλες οι κυβερνήσεις, τις βέλτιστες πρακτικές του ΟΟΣΑ, αλλά και τα εργαλεία που χρησιμοποιούν, όπως η λεγόμενη αξιολόγηση και οι εξετάσεις τύπου PISA. Είναι χρέος μας απέναντι στους μαθητές μας να αντισταθούμε σε αυτό.

- ✓ Εδώ και τώρα απαιτούμε από ΥΠΑΙΘ να σταματήσει κάθε διαδικασία που σχετίζεται με τη λεγόμενη «ελληνική PISA».
- ✓ Καλούμε όλους τους ΣΥΛΛΟΓΟΥΣ και τις ΕΛΜΕ να καταδικάσουν αυτούς τους σχεδιασμούς, να ενημερώσουν τους εκπαιδευτικούς, τους γονείς και τους μαθητές για τις πραγματικές τους στοχεύσεις.
- ✓ **Τα Δ.Σ. ΔΟΕ και ΟΛΜΕ οφείλουν να καταδικάσουν αυτή τη μεθόδευση του ΥΠΑΙΘ και να αναλάβουν την ευθύνη, ώστε, με συλλογικό και συντονισμένο τρόπο, να ακυρωθεί στην πράξη, πανελλαδικά, αυτή η πρώτη απόπειρα εφαρμογής της «ελληνικής PISA». Να καλύψουν όλους τους συναδέλφους που τα σχολεία τους έχουν επιλεγεί για αυτές τις εξετάσεις, να μη συμμετέχουν με κάθε τρόπο. Να προκηρύξουν ενισχυτικά, πανελλαδικές στάσεις εργασίας τις ώρες διεξαγωγής των εξετάσεων.**

Τα σχέδια της κυβέρνησης να μείνουν στα χαρτιά!

Η Πρόεδρος
Θεοδώρα Δρμάλα

Για το Δ.Σ.

Η Γ. Γραμματέας
Καραπάνου Ειρήνη